

II. Sekä Jiang Zemin että KKP pelkäävät ”Totuutta, Laupeutta ja Kärsivällisyyttä”

Kansainvälisen kommunistiliikkeen historia on kirjoitettu satojen miljoonien ihmisten verellä. Melkein kaikki kommunistiset valtiot ovat käyneet läpi vastaavan prosessin kuin Stalinin Neuvostoliitossa, kun vastavallankumoukselliset tukahdutettiin: miljoonia syyttömiä ihmisiä on teurastettu. Neuvostoliitto hajosi 1990-luvun alussa ja Itä-Eurooppa muuttui dramaattisesti.

Yhdessä yössä kommunistinen ryhmittymä menetti yli puolet alueistaan. KKP oppi tästä, että sorron lopettaminen ja ilmaisuvapauden salliminen tarkoittaisivat sen omaa tuhoa. Jos ihmiset saisivat ilmaista itseään vapaasti, kuinka KKP voisi silloin kätkeä veriset laittomuudet? Kuinka se voisi silloin oikeuttaa petollisen ideologiansa? Jos painostus lakkaisi ja ihmiset vapautettaisiin pelosta ja uhkasta, eivätkö he silloin uskaltaisi itse valita oman elämäntyylinsä ja uskoisivat johonkin muuhun kuin kommunismiin? Kuinka kommunistinen puolue pystyisi säilyttämään kansanjoukkojen tuen, joka on ratkaisevaa sen olemassaololle?

Riippumatta pinnallisista muutoksista KKP pysyy perustaltaan muuttumattomana. Kesäkuun neljännen päivän verilöylyn jälkeen Jiang Zemin vaati ”kaikkien epävakautta aiheuttavien tekijöiden tuhoamista jo alkuvaiheessa”. Suuren pelon vallassa hän päätti, ettei hän koskaan lakkaisi valehtelemasta massoille ja että hän jatkaisi kansan vaientamista, kunnes se olisi täysin lamaantunut.

Näihin aikoihin Falun Gongia alettiin opettaa Kiinassa. Aluksi monet pitivät sitä qigongina [5], jonka avulla pystyi erikoisen hyvin saavuttamaan terveyttä ja yleiskuntoa. Myöhemmin ihmiset vähitellen huomasivat, että Falun Gongin ydin ei ollut sen viisi helppoa liikesarjaa, vaan kaikkein olennaisinta oli ihmisten opettaminen paremmiksi – opettamalla heidät mukautumaan periaatteisiin ”Totuus, Laupeus ja Kärsivällisyys”.

Falun Gong opettaa ”Totuutta, Laupeutta ja Kärsivällisyyttä”; kommunistinen puolue synnyttää ”Vääryyttä, Vihaa ja Taistelua”

Falun Gong edistää ”totuudenmukaisuutta”, mikä tarkoittaa totuudellisuutta sekä puheessa että toiminnassa. KKP turvautuu valheisiin ja ihmisten aivopesuun. Jos kaikki alkaisivat puhumaan totta, ihmiset ymmärtäisivät, että KKP:n alkuvaiheet olivat Neuvostoliiton mielistelyä, murhia, sieppauksia, vastuun pakoilua ja oopiumin viljelyä. Puolue anasti symbolisesti omiin tarkoituksiinsa japanilaisten miehittäjien vastaisen taistelun, ja niin edelleen. KKP on väittänyt, että ”mitään merkityksellistä ei saada aikaan ilman valheita”. KKP:n vallankaappauksen jälkeen se pani alulle omia poliittisia liikkeitään ja otti lukemattomia verivelkoja. Totuudenmukaisuuden edistäminen tarkoittaisi KKP:n varmaa tuhoa.

Falun Gong edistää ”laupeutta”, mihin kuuluu toisten huomioon ottaminen ja ystävällisyys kaikissa tilanteissa. KKP on aina puhunut ”brutaalista kamppailusta ja armottomista tehoiskuista”. KKP:n ”mallisankari” Lei Feng sanoi kerran: ”käsittelemme vihollista armottomasti ja yhtä kylmästi kuin ankara talvi”. Itse asiassa KKP ei ole kohdellut vain vihollisiaan tällä tavoin; se ei ole kohdellut omia jäseniään sen paremmin. Kommunistisen puolueen perustajia, korkeimpia upseereita ja marsalkoita, jopa puolueen puhemiestä on armottomasti ja julmasti kuulusteltu, pahoinpidelty ja kidutettu oman puolueen taholta. Niin kutsuttujen ”luokkavihollisten” teurastus oli pöyristyttävän julmaa. Jos ’hyvyys’ olisi vallinnut yhteiskunnassa, ei tällaisia kommunistisen puolueen aloittamia ’paheeseen’ perustuvia massaliikkeitä olisi koskaan syntynyt.

Kommunistisen manifestin mukaan ”yhteiskunnan historia on luokkataistelun historiaa”. Tämä edustaa kommunistisen puolueen käsitystä historiasta ja maailmasta. Falun Gong painottaa omien puutteiden etsimistä ja itsetutkiskelua konfliktitilanteissa. Tämä sisältäpäin etsiminen ja itsekontrolli on täydellinen vastakohta KKP:n taistelun ja hyökkäyksen filosofialle.

Taistelu on ollut pääasiallinen menetelmä, jolla kommunistinen puolue on saavuttanut poliittisen vallan ja pysynyt koossa. Kommunistinen puolue on jaksoittain käynnistänyt poliittisia liikkeitä painostamaan määrättyjä ihmisryhmiä, tarkoituksenaan uudistaa itseään ja ”elvyttää vallankumouksellista taisteluhenkeä”. Tähän prosessiin liittyivät jälleen väkivalta ja valheet, jotta ihmisten pelko vahvistuisi ja uudistuisi – jotta puolue pysyisi vallassa.

Ideologisesta näkökulmasta katsoen se filosofia, jota kommunistinen puolue käyttää selviytyäkseen, on Falun Gongin opetusten täydellinen vastakohta.

Oikeamielisiin asioihin uskovat ihmiset ovat pelottomia; KKP tukeutuu ihmisten pelkoon pysyäkseen vallassa

Ihmiset, jotka ymmärtävät totuuden, ovat pelottomia. Kristinuskoa vainottiin melkein 300 vuotta. Lukemattomia kristittyjä teloitettiin, poltettiin roviolla, hukutettiin tai syötettiin

leijonille, mutta he eivät koskaan luopuneet vakaumuksestaan. Kun buddhalaisuus koki vaikeuksia historiassa, käyttäytyivät buddhalaiset yhtä uskollisesti ja päättäväisesti.

Ateistien propaganda uskottelee ihmisille, että taivasta, helvettiä ja karmista takaisinmaksua ei ole olemassa, eikä ihmisten omatunto näin ollen enää hillitse heitä. Sen sijaan se keskittyy rikkauteen ja mukavuuteen tämän maailman todellisuutena. Sen avulla inhimillisen luonteen heikkouksia käytetään hyväksi, ja täten kansaa voidaan hallita pelottelulla ja houkutuksilla.

Oikeasti vakaumukselliset ihmiset näkevät elämän ja kuoleman läpi; heitä tämän maailman illuusiot eivät liikuta. He ottavat maalliset houkutukset ja kuoleman uhan kevyesti, ja näin ollen kaikki kommunistisen puolueen yritykset heidän manipuloimisekseen ovat ponnottomia.

Falun Gongin korkea moraalinen taso nolostuttaa KKP:ta

Vuoden 1989 kesäkuun neljännen päivän verilöylyn jälkeen KKP:n ideologia on luhistunut täydellisesti. Elokuussa 1991 kommunistinen puolue romahti entisessä Neuvostoliitossa, mikä johti voimakkaisiin muutoksiin Itä-Euroopassa. Tapahtumat pelästyttivät KKP:n ja aiheuttivat sille suunnattomia paineita. Odottamattomat haasteet kotona ja ulkomailla asettivat sen hallinnon oikeutuksen ja tulevaisuudennäkymät kyseenalaisiksi. Tällöin KKP ei enää pystynyt yhdistämään jäseniään alkuperäisillä marxismilla, leninismin ja maolaisuuden opeilla. Sen sijaan se panosti laajaan korruptioon voittaakseen puolueen jäsenten uskollisuuden. Ne, jotka seurasivat puoluetta, saivat henkilökohtaisia etuisuuksia korruption ja kavallusten kautta – etuisuuksia, joita oli mahdoton saada ilman puolueen jäsenyyttä. Erityisesti Deng Xiaopingin Etelä-Kiinan-matkan jälkeen vuonna 1992 [6] hallituksen virkamiesten kiinteistö- ja osakemarkkinoihin liittyvä koronkiskonta ja korruptio kukoistivat Kiinassa. Prostituutiota ja salakuljetusta oli kaikkialla. Pornografia, uhkapelit ja huumeet levisivät valtoimenaan koko Kiinaan. Vaikka ei liene oikeudenmukaista väittää, ettei koko kommunistipuolueessa ollut yhtään hyvää ihmistä, on suuri yleisö jo kauan sitten kadottanut luottamuksensa puolueen korruption vastaisiin kampanjoihin ja katsoo, että yli puolet hallituksen keski- ja korkean tason virkamiehistä on sekaantunut korruptioon.

Samanaikaisesti moraalinen taso, jota ”Totuuteen, Laupeuteen ja Kärsivällisyyteen” mukautuvat Falun Gongin harjoittajat ovat osoittaneet, on vedonnut myötätuntoon ihmisten sydämissä.

Falun Gong veti puoleensa yli 100 miljoonaa ihmistä, jotka alkoivat harjoittaa sitä. Falun Gong on oikeamielisyyden peili, joka luonteensa mukaisesti paljastaa KKP:n vääryyden.

KKP oli äärimmäisen kateellinen siitä, kuinka Falun Gongia levitettiin ja ylläpidettiin Falun Gongia levisi ihmiseltä toiselle ja sydäimestä sydämeen. Sen toiminta on rakenteellisesti väljää, ja kuka tahansa voi tulla ja mennä mielensä mukaan. Se poikkeaa suuresti kommunistisen puolueen tiukasta organisaatiosta. KKP:n tiukasta rakenteesta huolimatta sen alaosastojen viikoittaiset poliittiset opinnot ja ryhmätoiminnot ovat vain muodollisia. Harvat puolueen jäsenet ovat yhtä mieltä puolueen ideologiasta. Toisaalta Falun Gongin harjoittajat seurasivat määrätietoisesti periaatteita ”Totuus, Laupeus ja Kärsivällisyys”. Koska Falun Gong parantaa tehokkaasti ihmisten henkistä ja ruumiillista terveyttä, harjoittajien määrä kasvoi räjähdysmäisesti. Oppilaat opiskelivat vapaaehtoisesti Li Hongzhi’n kirjoja ja tiedottivat Falun Gongista omalla kustannuksellaan. Seitsemän vuoden aikana Falun Gongin harjoittajien lukumäärä kasvoi nolasta sataan miljoonaan. Kun he aamuisin tekivät harjoituksiaan, Falun Gongin harjoitusmusiikkia saattoi kuulla melkein kaikissa Kiinan puistoissa.

Kommunistinen puolue sanoi Falun Gongin ”kilpailevan” ihmisjoukoista puolueen kanssa ja väittivät sen olevan ”uskonto”. Todellisuudessa se, mitä Falun Gong antaa ihmisille, on kulttuuri ja elämäntapa. Se juontaa juurensa syvältä historiasta – se on perinteistä kulttuuria, jonka kiinalaiset kadottivat kauan sitten. Jiang Zemin ja kommunistinen puolue pelkäsivät Falun Gongia, sillä jos yhteiskunta hyväksyisi perinteisen moraalin, mikään ei voisi estää sen nopeaa leviämistä. Vuosikymmeniä KKP on tukahduttanut ja manipuloinut Kiinan perinteitä. Historian valinta on ollut paluu perinteisiin. Koettelemuksien ja kurjuuksien jälkeen suurin osa ihmisistä valitsee polun takaisin. Kun ihmisille annetaan mahdollisuus tällaiseen valintaan, he pystyvät todella erottamaan oikean ja väärän sekä jättämään paheellisuuden taakseen. Tämä todella tarkoittaisi täydellistä kieltäytymistä ja luopumista siitä, mitä kommunistinen puolue on edistänyt. Tämä olisi isku KKP:n heikoimpaan kohtaan. On helppoa kuvitella puolueen syvä pelko ja kateus, kun Falun Gongin harjoittajien lukumäärä ylitti KKP:n jäsenmäärän.

KKP harjoittaa täydellistä kontrollia kiinalaisen yhteiskunnan kaikilla tasoilla. Maaseudulla on puolueosastoja jokaisessa kylässä. Taajamissa on KKP:n haarakonttoreita kaikissa asutusalueiden hallintovirastoissa. Armeijassa, hallituksessa ja yrityksissä puolueen haarat ulottuvat aivan ruohonjuuritasolle. Ehdoton monopoli ja manipulaatio ovat ne keinot, joilla KKP pysyy vallassa. Kiinan perustuslaki käyttää tästä kiertoilmaisua ”puolueen johtoon mukautuminen”. Falun Gongin oppilaat sen sijaan ottivat mieluummin periaatteikseen ”Totuuden, Laupeuden ja Kärsivällisyyden”. KKP ei nähnyt tätä muuna kuin puolueen johtoaseman kieltämisenä, mikä oli sille täydellisen sopimatonta.

Kommunistinen puolue pitää Falun Gongin teismiä uhkana kommunistihallinnon oikeutukselle

Oikea teistinen vakaumus on väistämättä merkittävä haaste kommunistiselle puolueelle. Koska kommunistihallinnon laillisuus perustuu niin kutsuttuun dialektiseen materialismiin ja toiveeseen luoda ”taivas maan päälle”, se saattoi luottaa vain ”eturintaman” valtaan, toisin sanoen Puolueeseen. Samalla ateismin harjoittaminen antoi kommunistiselle puolueelle vapaat kädet määritellä, mikä on siveellistä ja mikä on hyvää tai pahaa. Tämän johdosta moraalialue tai erottelua hyvän ja pahan välillä ei käytännössä enää ole. Ihmisten on vain muistettava, että Puolue on aina ”suuri, mahtava ja oikeassa”.

Teistinen vakaumus antaa ihmisille kuitenkin muuttumattoman standardin hyvään ja pahaan.

Falun Gongin harjoittajat arvioivat oikeaa ja väärää ”Totuutta, Laupeutta ja Kärsivällisyyttä” vasten. Tämä on tietysti este KKP:n alituisille yrityksille ”yhdenmukaistaa ihmisten ajattelu”.

Analyysia jatkettaessa löytyy myös muita syitä. Mikä tahansa viidestä yllä mainitusta syystä on kuitenkin kohtalokas KKP:lle. Juuri samoista syistä Jiang Zemin tukahduttaa Falun Gongia.

Jiang aloitti uransa valehtelemalla menneisyytensä, joten on itsestään selvää, että hän pelkää ’totuutta’. Nujertamalla ihmisiä hänestä tuli pian menestynyt ja voimakas, joten hän ei tietenkään pidä ’laupeudesta’. Hän on pysynyt vallassa puolueen sisäisten poliittisten taistelujen tuloksena, eikä hän siis tietenkään pidä ’kärsivällisyydestä’.

Erään pienen tapahtuman perusteella voi saada kuvan siitä, kuinka äärimmäisen pikkumainen ja kateellinen Jiang Zemin on. Hemudun museo [7] Yuyaon piirikunnassa (joka nykyään on luokiteltu kaupungiksi), Zhejiangin maakunnassa on kulttuurihistoriallisesti merkittävä valtiollinen suojelukohde. Alun perin Qiao Shi [8] laati omistuskirjoituksen Hemudun rauniomuseon kylttiin. Kun Jiang Zemin vieraili museossa syyskuussa 1992, hän näki Qiao Shin kaiverruksen, ja hänen ilmeensä synkistyi. Museon henkilökunta hermostui tästä suuresti, sillä he tiesivät, ettei Jiang sietänyt Qiao Shi’tä. Jiang halusi niin kiivaasti tuoda itseään esille, että hänellä oli tapana jättää puumerkinsä kaikkialle – jopa silloin, kun hän vieraili yleisen turvallisuuden viraston liikennepoliisiosastossa ja eläkkeelle siirtyneiden insinöörien yhdistyksessä Zhengzhoussa. Museon henkilökunta ei uskaltanut loukata Jiang Zeminin pikkumaisuutta. Tämän seurauksena museo korvasi toukokuussa 1993 muiden korjaustöiden yhteydessä Qiao Shi’n kaiverruksen Jiang Zeminin kaiverruksella ennen kuin museo avattiin uudelleen.

Mao Zedongilla sanotaan olevan ”neljä teosta syvällistä ja vahvaa tekstiä”, kun taas Deng Xiaopingin valituissa teoksissa mainitaan niin sanottu ”kissateoria” [9], jolla on varsin käytännöllinen tuntuma asioihin. Jiang Zemin mietti päänsä puhki, mutta ei saanut aikaan kuin ”Kolme kuvausta” (”Three Represents”). Ne julkaistiin kirjana, jota levitettiin KKP:n hallinnon kaikilla tasoilla. Kirja myi vain siitä syystä, että ihmiset pakotettiin ostamaan se. Jiangia ei silti arvostettu vähääkään puoluetoverien parissa. He levittivät huhuja hänen suhteestaan erääseen laulajattareen, kiusallisista tapauksista hänen laulaessaan O Sole Mio’a ulkomailla matkustellessaan ja siitä, kuinka hän kampasi hiuksensa Espanjan kuninkaan edessä. Kun Falun Gongin perustaja Li Hongzhi – joka syntyi tavallisena siviilinä – piti luennon, luentosali täyttyi professoreista, asiantuntijoista ja ulkomailla opiskelevista kiinalaisista opiskelijoista. Monet väittelleet tohtorit ja maisterin tutkinnon suorittaneet lensivät tuhansia kilometrejä kuullakseen hänen luentojaan. Li Hongzhi luennoi esiintymislavalla sujuvasti useita tunteja ilman muistiinpanoja. Luennot kirjattiin ylös ja julkaistiin myöhemmin kirjana. Kaikki tämä oli sietämätöntä turhamaiselle, kateelliselle ja pikkusieluiselle Jiang Zeminille.

Jiang Zemin elää äärimmäisen ylellistä, heikumallista ja korruptoitunutta elämää. Hän tuhlassa 900 miljoonaa Yuania (noin 91 miljoonaa euroa) ostamalla luksuslentokoneen omia matkojaan varten. Jiang otti usein varoja julkisista rahastoista, yhteensä kymmeniä miljardeja, joilla hänen poikansa teki kauppoja. Hän suosi sukulaisiaan sekä ylensi omaisiaan ja suojattejaan korkeisiin virkoihin ministeritason yläpuolelle, ja hän turvautui epätoivoisiin ja äärimmäisiin keinoihin peitelläkseen kavereidensa korruptiota ja rikoksia. Kaikista näistä syistä johtuen Jiang Zemin pelkää Falun Gongin moraalista auktoriteettia. Vielä enemmän hän pelkää, että taivaan ja

helvetin kaltaiset asiat ovat oikeasti olemassa – ja että pitää todella paikkansa, että paha ja hyvä palkitaan ansionsa mukaan, kuten Falun Gong opettaa.

Vaikka Jiangilla oli käsissään KKP:n suurin valta, hän oli usein huolissaan siitä, että poliittisten ansioiden ja lahjakkuuden puutteessa hänet pakotettaisiin luopumaan vallasta KKP:n häikäilemättömien valtataistelujen tuloksena. Hän on erittäin tarkka asemastaan vallan ”ytimenä”. Erimielisyyksien hävittämiseksi hän suunnitteli salakähmäisiä juonia päästäkseen eroon poliittisista vihollisistaan, kuten Yang Shangkunista ja tämän veljestä Yang Baibingista.

Kommunistisen puoluekomitean 15. kansankongressin aikana vuonna 1997 ja 16.

kansankongressin aikana vuonna 2002 Jiang pakotti vastustajansa jättämään virkansa. Samalla hän itse jätti asianmukaiset säädökset huomiotta ja takertui ahnaasti omaan virka-asemaansa.

Vuonna 1989 KKP:n uusi pääsihteeri Jiang Zemin piti lehdistötilaisuuden kotimaiselle ja ulkomaiselle medialle. Eräs ranskalainen toimittaja esitti kysymyksen naispuolisesta korkeakouluopiskelijasta, joka oli ollut mukana kesäkuun neljännen päivän Taivaallisen rauhan aukion opiskelijaliikkeessä, ja joka oli kuljetettu maatilalle Sichuanin maakuntaan kantamaan tiiliä paikasta toiseen, minkä jälkeen paikalliset maanviljelijät raikasivat hänet useita kertoja.

Jiang vastasi: ”En tiedä, onko tämä totta, mutta kyseinen nainen on väkivaltainen mellakoitsija.

Vaikka se pitäisi paikkansa, hän on ansainnut sen”. Suuren kulttuurivallankumouksen aikana Zhang Zhixin [10] joutui joukkoraiskauksen uhriksi ja hänen kurkkunsa viillettiin auki, jotta hän ei paljastaisi totuutta. Luultavasti Jiang Zeminin mielestä hänkin oli ansainnut sen. Jiang Zeminin roistomainen, kieroutunut mielenlaatu ja julmuus ovat ilmiselviä.

Tiivistettynä Jiang Zeminin diktatorinen vallanhalu, julmuus sekä ”Totuuden, Laupeuden ja Kärsivällisyyden” pelko ovat johtaneet hänen mielettömään kampanjaansa Falun Gongia vastaan. Tämä on Kiinan kommunistisen puolueen toiminnalle hyvin tyypillistä.